



Jesucrist és el mateix ahir i avui i pels segles (Hb 13,8)

Romà Casanova, bisbe de Vic



Com podem viure aquest dies sants de la Setmana Santa en aquest temps de pandèmia? Aquest és el repte que tenim tots els cristians, tant els pastors de les comunitats com també cada persona, cada família. Una primera cosa és clara: l'hem de viure en pau. En aquests moments és molt important el principi de realitat. La situació, ni buscada ni escollida per ningú, és la que tenim. Hem d'estar «confinats» a casa nostra i, des d'aquesta realitat, hem de fer el que puguem, amb els mitjans que tenim, per poder viure cristianament els dies de la passió i mort del Senyor.

Gràcies a Déu, tenim a la nostra disposició molts mitjans que possibiliten la connexió amb altres persones. Hem d'utilitzar-los adequadament, sense que ens prenguin la llibertat, i hem de cercar aquelles celebracions i pregàries que ens ajudin a viure les celebracions cristianes, litúrgiques i de pregària que són al nostre abast. Una cosa que se'ns demana és que els fidels cristians, des de les

seves llars, s'uneixin en pregària en el moment en què els seus pastors celebren els misteris cristians de la Setmana Santa. Estigueu, doncs, atents a quina hora celebra el vostre rector, o el vostre bisbe, o, evidentment, el Sant Pare. Des de la catedral de Vic, en l'horari que s'adjunta, se celebraran tots aquests dies sants en el que és propi. Es podrà seguir per *streamming* pel canal de Youtube del bisbat de Vic: <https://www.youtube.com/channel/UCHVSVgTXAgTB05wZeH86ohA>

Dediqueu temps a la pregària personal. La litúrgia de les hores és de gran riquesa, en quant és litúrgia, unida a l'Eucaristia, i amb tota la riquesa bíblica i eclesial que ens aporta. Les pràctiques de pietat, com el viacrucis, el sant rosari o la coroneta de la divina Misericòrdia, són també font de pau i serenitat, i unes grans armes d'intercessió en aquests moments de tanta necessitat. Reseu en família.



De fet, tota celebració cristiana té la seva arrel en la certesa del que ens diu la carta als cristians hebreus: *Jesucrist és el mateix ahir i avui i pels segles* (Hb 13,8). El misteri de salvació de Crist, inaugurat, una vegada per sempre, en el calvari i en el seu sepulcre, morint i ressuscitant, es perpetua per tots els segles; també en aquest segle nostre, en aquest moment concret de la nostra història que ens pertoca de viure. Tota la força que salva, tot l'amor que s'expandeix, tota la gràcia que es vessa, tota la misericòrdia que guareix, tot el misteri que il·lumina; tot això que brolla de Crist, també avui, en aquest abril de l'any de gràcia del Senyor 2020, serà realitat salvadora i alliberadora a favor del poble cristià i de tota la humanitat. Obrim, doncs, el nostre cor a Crist! No deixem que la impossibilitat de fer el que teníem per bon costum ens prengui la gràcia abundosa que el Senyor vol vessar en els nostres cors.

I l'avui, com tots, és ben concret, ben real. L'avui que ens pertoca de viure té unes característiques de prova, de sofriment, de llibertat de moviments disminuïda. I en aquest avui és present, i hem de tenir els ulls oberts per a descobrir la seva presència. En els malalts i en les persones que han perdut algun ésser estimat, en aquests moments tan complicats, hem de veure-hi el rostre de Crist. Crist que, com a bon mestre, ens va al davant, també en el sofriment. En la seva passió i mort veiem les seves ferides. Ell és el primer en els sofriments, perquè, com diu sant Pere, *les seves ferides ens curaven* (1Pe 2,24). I, tot veient el seu rostre en el dels germans, hem de viure la caritat envers ells, amb la pregària per ells i en l'atenció sanitària i caritativa.

L'avui de la salvació, en el misteri pasqual de Jesucrist, mort i ressuscitat, es farà present per a nosaltres tot seguint Jesús i aprenent d'ell aquelles actituds i virtuts que mostren l'autèntica humanitat: l'autèntica caritat, la paciència, la humilitat, l'obediència, la llibertat de les coses mundanes. Aprendre la lliçó de la nostra vulnerabilitat que ens ajudi a sortir de les nostres autosuficiències i orgulls serà un bon camí per a llançar-nos més i més en el



camí de la fe, que és el de la confiança en Déu el nostre Pare. Sant Joan de la Creu deia: «Qui fuig de la creu, fuig de tota cosa bona.» Aprenem a mirar la creu i n'aprendrem les lliçons de la vida vertadera, plena de veritat i d'amor.

El misteri pasqual és el misteri de la mort i resurrecció de nostre Senyor Jesucrist. La creu i el sofriment de Crist ens porten a la resurrecció i a la vida. La Pasqua és la victòria de l'Amor. L'Amor és més fort que la mort. Que no ens perdem aquest avui, aquesta Setmana Santa diferent, per a poder fer el pas de la mort a la vida, de la foscor a la llum, de la por a la confiança, de la tristesa a l'alegria.

Recordem les paraules del sant pare Francesc en la pregària del 27 de març proppassat, per a poder viure intensament aquesta Setmana Santa en temps del pandèmia: «La pregària i el servei silenciosos són les nostres armes invencibles.»